

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Anul XIX nr. 5173

4 pagini — 20 bani

Vineri 2 iunie 1961

Proletari din toate țările, uniți-vă!

România liberă

PRIMUL PUNCT DE PE AGENDA AGRICOLĂ

Anul trecut, colectivizii din raionul Lehliu, aplicând o serie de metode agrotehnice în munca cimpului, au reușit să depășească cu 1075 kg. porumb și 428 kg. floarea-soarelui la hectar, recolte realizate în 1959. Colectivizii din Bărăgan au hotărât să păstreze... tradiția. Că așa stau lucrurile ne-o dovedesc rezultatele obținute la întreținerea culturilor prășitoare. Pe terenurile însoțite de floarea-soarelui și sfeclă de zahăr s-au executat până în prezent două prășii. Ba colectivizii din satele Radu Vodă, Plevna, Pelin și altele au pornit să prășească pentru a treia oară aceste culturi. La porumbul pentru boabe, prășia întâia este pe terminate.

În ultimele săptămâni au căzut ploii din abundență. Dar aici, în raionul Lehliu, mai ales în comunele Horia, Arțari, I. C. Frimu, Sălcioara și altele, colectivizii n-au mai așteptat să se îndrepte vremea. S-a hotărât ca fiecare oră bună de lucru să fie folosită. Și fiindcă timpul care îngăduie munca cu atele și cu sapa era destul de scurt, au ieșit la cimp toți colectivizii.

Pentru a stăpîni buruienile care năpădiseră semințele — ne spune tovarășul Vasile Marin, președintele gospodăriei colective din Lăpușeni — au muncit nu numai membrii brigăzilor de cimp. Ne-au dat un ajutor și

Alf de GH. CHIRIAC

TELEGRAMA

Excelenței Sale Domnului GIOVANNI GRONCHI, Președinte Republicii Italiene

Roma

Cu ocazia zilei naționale a Italiei, vă rog să primiți, Domnule Președinte, sincerele mele felicitări și cele mai bune urări pentru prosperitatea poporului Italian și pentru fericirea dv. personală.

Îmi exprim speranța că legăturile tradiționale de prietenie dintre popoarele române și italiene vor continua să se dezvolte și în viitor, spre binele ambelor noastre țări și în interesul cauzelor păcii.

GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ
Președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Române

CONCURSUL PE ȚARĂ PENTRU O CALITATE CÎT MAI BUNĂ A PÎNII

În fiecare zi oaspeți noi

La masa de formare Arpad Csűg modelează pinea, folosind ambele mini deodată, cu o lătuță de invidiat. Se vede și se simte că n-o face din grabă ci din deprinderea căpătată în cei peste 20 de ani în meseria de brutar.

— Dați-mi, măi, cocă — cere el într-una. Abia cînd întreaga cantitate de aluat a trecut prin minile sale primind rotunjimea cerută, Arpad Csűg părăsește masa de formare. Dar nu și lucrul. Îl găsim în fața cuptorului ajutîndu-l pe cocătorul Gavrilă Giurgiu la introducerea pînii în cuptor.

— E drept — ne declară dînsul — că pentru a face pinea bună trebuie respectat procesul tehnologic, toate fazele lui laolaltă și fiecare în parte. Dar să îndrăzni să mai adaug ceva...

— Anume?

— Ca să fi brutar, să fi mîndru de meseria ta nu e de ajuns să cunoști bunăoară numai modelarea sau cîntul pînii, ci toate, absolut toate operațiile de fabricare a ei chiar dacă nu le executi.

— De la panacodă și pînă la cocător?

— Intocmai.

Nu cel patru, Arpad Csűg, Gavrilă Giurgiu, Simion Androne și eu din Sebeș și Alba Iulia care ne-am prezentat la concurs — intervine Carol Leonhart — așa am „crescut” în meserie. Să cunoaștem de toate. Pinea nu așteaptă. Așa că la caz de nevoie, oriunde ai fi pus, musai să știți să lucrați, și încă să lucrați bine.

În timp ce brutarii ardeleni introduc pinea în cuptor, la masa de

Insemnări despre munca colectivizilor din raionul Lehliu la întreținerea culturilor

colectivizii din alte sectoare. Chiar și cei care lucrează la birouri au pus mîna pe sapă...

O asemenea „mobilizare” de forțe a fost și în alte unități. Doar pe agenda agricolă, prășitul culturilor ocupa primul loc! Așa se explică faptul că, deși în perioada 22—24 mai a plouat aproape într-una, totuși, în întregul raion s-a reușit să se prășească aproape 5.000 ha. Un alt exemplu. Acum cîteva zile prășitul în raza comunei Fundulea nu se desfășura cum se cuvine, mai ales la colectiva din satul Gostile. Ce se întâmplase? Mulți colectivizii munciau cîteva ore, cit le îngăduia vremea, doar pînă la prînz. După amiază, sub pretext că „tot o să plouă”, plecau la...

„moși”. Comitetul executiv al satului, poporul comunei a analizat situația împreună cu deputații și cu conducerea unităților. S-a hotărât ca fiecare zi bună de lucru să fie folosită din plin, iar plecarea la București să se facă cu autocamioanele gospodăriilor duminică după-amiază. În circumstanțele lor, deputații Alexandrina Toader, Ana Serbu, Ștefan Gață, Petre C. Radu, Costin Stancu și alții au stat de vorbă cu cetățenii. Cu toții au fost de acord că este în propriul lor interes să grăbească prășitul.

— Acum sîntem pe terminate cu prășia doua la floarea-soarelui și sfeclă de zahăr — ne-a spus tovarășul G. Gheorghe, președintele comitetului executiv comunal.

Dacă multe gospodării colective au făcut treabă bună la întreținerea culturilor, aceasta se datorește și îndrumărilor primite din partea specialiștilor agricoli. Inginerul Agnes Iacob a fost repartizat nu de mult la gospodăria colectivă „I. C. Frimu”. Timpul scurt nu i-a împiedicat pe colectivizii să vadă în acest inginer un prieten — bun și priceput. El i-a sfătuit pe colectivizii să facă — ținînd seama de condițiile din acest an — prășii cît mai dese, să execute

răritul cu atenție pentru a asigura o densitate optimă a plantelor la unitatea de suprafață. Inginerul Ion Vlăduț a avut foarte mult de lucru în această perioadă. A fost tot timpul nu numai în mijlocul colectivizilor din Dirva unde este repartizat, ci și pe ogoarele colectivelor „1 Mai” din apropiere, care-i ceruse sprijinul.

Dar nu toți agronomii înțeleg să-și facă cum trebuie datoria. Programul zilnic al inginerului Elena Costicea de la gospodăria colectivă „Octombrie roșu” din Tămădău este foarte redus. Doar cîteva ore. Uneori nici atîta. În schimb poate fi înălțat destul de des pe străzile Capitalei. Și nu se poate spune că în gospodăria nu aste de lucru pentru un inginer agronom. Dimpotrivă.

La timpul cuvenit stațiunile de mașini și tractoare din raionul Lehliu au contractat să execute prășitul mecanic pe o suprafață de aproape 20.000 hectare. Cînd a venit vremea prășitului, nimeni nu s-a mai preocupat să sprijine pe colectivizii în această privință. Așa se face că pînă acum cîteva zile, cele 5 S.M.T. existente în raion (Lehliu, Sărulești, Frăsinet, Horia și Hagiești), n-au prășit decît... 39 hectare. Conducerea S.M.T. au găsit o scuză: — A plouat într-una. N-au putut ieși mașinile pe cîmp.

Intr-adevăr, ploile au împiedicat intructiva prășitul mecanic. Dar dacă exista o mai mare preocupare s-ar fi putut prăsi suprafețe importante. Mecanizatorii gospodăriei de stat „I. L. Caragiale”, de pildă, au reușit în aceeași perioadă să prășească de două ori terenurile semănate cu floarea-soarelui și odată cele cu porumb.

Ing. TH. MARCĂROV

(Continuare în pag. 2-a)

Punctul pe i

Cimentisti de la Biczău au reușit să înscrie cea mai înaltă productivitate din istoria fabricii lor.

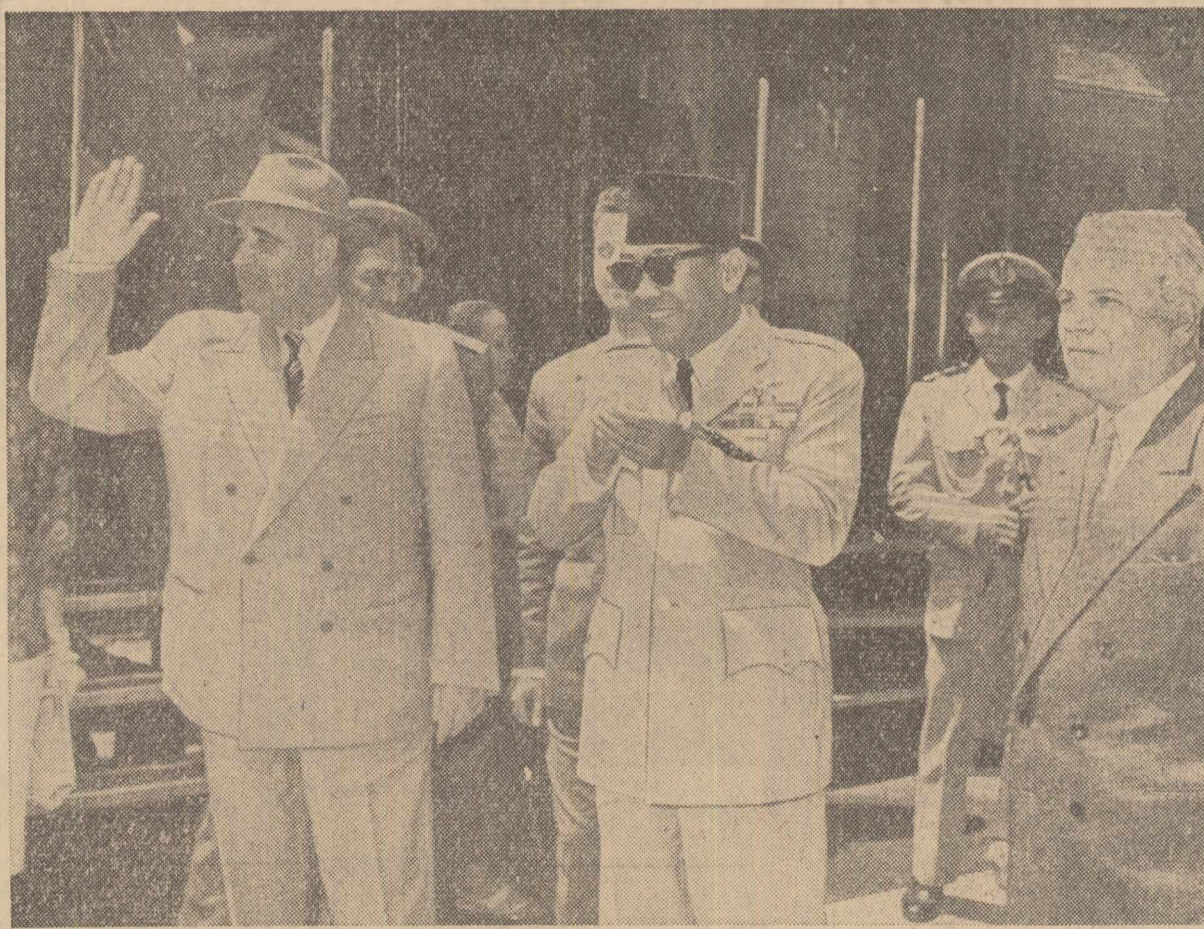

— Ce ne puteți spune despre succesul dv.?

— Ne vom strădui să-l cimentăm cît mai bine!

Desen de GH. CHIRIAC

Vizita președintelui Sukarno în regiunea Dobrogea

La sosirea în gara Constanța

Foto: AGERPRES

Joi dimineață, dr. Sukarno, președintele Republicii Indonezia, miniștrii și celelalte persoane oficiale care îl însoțesc în vizita de prietenie pe care o face în țara noastră au părăsit Capitala, plecînd cu trenul în regiunea Dobrogea.

Împreună cu președintele dr. Sukarno a plecat și președintele Consiliului de Stat al R.P. Romîne, Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Oaspeții sînt însoțiți de Avram Bunacu, vicepreședinte al Consiliului de Stat, general de armată L. Constantin Sălăjan, ministrul Forțelor Armate, Aurel Mălnășan, adjunctul ministrului Afacerilor Externe, Nicolae Bădescu, președintele Comitetului de stat pentru construcții, arhitectură și sistematizare și alte persoane oficiale.

La vizita în Dobrogea iau parte de asemenea, Sukrisno, ambasadorul Republicii Indonezia la București și Pavel Silard, ambasadorul R.P. Romîne la Djakarta.

La sosirea în gara Constanța, oaspeții au fost întâmpinați de Vasile Vilcu, membru al Consiliului de Stat al R.P. Romîne, Petre Nicolae, președintele statului popular al orașului Constanța și alți reprezentanți ai organelor locale ale puterii de stat, un mare număr de locuitori ai orașului.

Gara Constanța era pavozată de drapelul de stat ale celor două țări. Pe frontispiciul clădirii găsim se aflau portretele președintelui Republicii Indonezia, dr. Sukarno și președintelui Consiliului de Stat al R.P. Romîne, Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Pe frontispiciul clădirii găsim se aflau portretele președintelui Republicii Indonezia, dr. Sukarno și președintelui Consiliului de Stat al R.P. Romîne, Gheorghe Gheorghiu-Dej. Pe parcurs au fost salutați de numeroși cetățeni, de constructorii hotelurilor și vile de pe litoral, de grupuri de turiști străini.

La Mamaia, dr. Sukarno s-a interesat de concepția arhitecturală și metodele folosite în ridicarea noilor construcții, de perspectivele de dezvoltare a stațiunilor de pe litoral. A fost vizitat cu acest prilej hotelul „Flora”, clădire modernă cu 11 etaje, recent terminată. În continuare, arhitectul Cezar Lăzărescu a prezentat oaspeților macheta stațiunii Mamaia expusă în holul hotelului „Modern”, dînd explicații amănunțite.

Numeroși turiști străini — sovietici, cehoslovaci, germani și maghiari, care vizitează litoralul, au înconjurat pe dr. Sukarno și pe tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej făcîndu-le o caldă manifestație.

Părăsind Mamaia, convoiul de mașini s-a îndreptat spre Eforie.

După un popas făcut în cursul după-amiezii în această stațiune, oaspeții s-au îndreptat spre Mangalia. La Vasile Roaită, în comuna Tulza și 23 August, mașinile au trecut printre șiruri de oameni ai muncii aflați la odihnă, laolaltă și pionieri care flutură buchete de flori.

Aceiași primire cordială au făcut-o oaspeților și locuitorii Mangaliei. Ei au aclamat cu multă înflecție pe dr. Sukarno și pe tovarășul

Pe parcurs au fost salutați de numeroși cetățeni, de constructorii hotelurilor și vile de pe litoral, de grupuri de turiști străini.

La Mamaia, dr. Sukarno s-a interesat de concepția arhitecturală și metodele folosite în ridicarea noilor construcții, de perspectivele de dezvoltare a stațiunilor de pe litoral. A fost vizitat cu acest prilej hotelul „Flora”, clădire modernă cu 11 etaje, recent terminată. În continuare, arhitectul Cezar Lăzărescu a prezentat oaspeților macheta stațiunii Mamaia expusă în holul hotelului „Modern”, dînd explicații amănunțite.

Numeroși turiști străini — sovietici, cehoslovaci, germani și maghiari, care vizitează litoralul, au înconjurat pe dr. Sukarno și pe tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej făcîndu-le o caldă manifestație.

Părăsind Mamaia, convoiul de mașini s-a îndreptat spre Eforie.

După un popas făcut în cursul după-amiezii în această stațiune, oaspeții s-au îndreptat spre Mangalia. La Vasile Roaită, în comuna Tulza și 23 August, mașinile au trecut printre șiruri de oameni ai muncii aflați la odihnă, laolaltă și pionieri care flutură buchete de flori.

Aceiași primire cordială au făcut-o oaspeților și locuitorii Mangaliei. Ei au aclamat cu multă înflecție pe dr. Sukarno și pe tovarășul

(Continuare în pag. 3-a)

Folosirea elementelor spațiale, o nouă metodă de construcție

ONEȘTI (de la corespondentul nostru). — După studiul îndelungat, inginerii și tehnicienii din cadrul întreprinderii de șantier de construcții și montaj din Onești (I.S.C.M.O.) au reușit să pună la punct tehnologia unui nou sistem de execuție a blocurilor de locuințe. Noul sistem constă în construcția blocurilor cu 4 nivele din elemente spațiale prefabricate, complet finite, de dimensiunile unei camere.

Aplicarea acestui sistem prezintă numeroase avantaje tehnico-economice: reducerea prețului de cost pe apartament cu 10 la sută,

scurtarea termenului de execuție a unui bloc cu 40—45 de zile, îmbunătățirea calității lucrărilor și ridicarea gradului de confort. Noua metodă permite folosirea pe scară largă a materialelor plastice.

Zilele acestea au fost turnate pe șantier primele elemente spațiale care vor fi folosite la execuția unui bloc experimental.

O FABRICĂ A ZILELOR NOASTRE

Modernă prin construcție clădită prin produsele pe care le realizează, fabrica „Electrofor” din București oferă vizitatorului farmecul și noutatea unei industrii proprii vremurilor noastre.

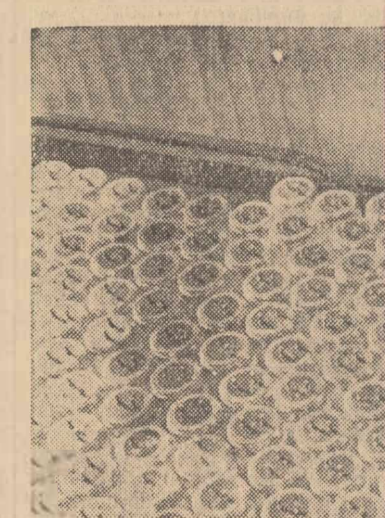
Vizitînd secțiile nu poți să nu te gîndești că așa vor arăta, desigur, toate fabricile viitorului apropiat. Secția-laboratoare unde procesul de producție este în mare parte automatizat, unde se lucrează fără zgomot, unde lumina zilei este realizată artificial și noaptea, muncitorii, mașinile și inginerii poartă halate albe și mănuși. Aceasta este o particularitate a „Electroforului”.

Începînd de la cuptorul de topit sticlă — automatizat — maștrii sticlari și-au schimbat intructiva meseria devenind mecanici și „observatori” — și pînă la împachetarea și etichetarea tuburilor, toate sectoarele fabricii au mai curînd a laboratoare decît a hale de producție.

Cunoscînd diferite aspecte ale desfășurării procesului de producție și preocupările colectivului de muncă, am înțeles că la „Electrofor” lupta pentru calitate a devenit o sarcină de bază și o condiție esențială în muncă.

Deosebit de interesante sînt caracteristicile proprii ale producției tuburilor fluorescente. Iată cît de însemnată este, de exemplu, pulberea fluorescentă depusă în interiorul tuburilor de sticlă. Dacă ați prins vreodată un fluture ați observat desigur cum în urma atingerii aripilor acestuia s-a rămas pe degete o pulbere fină și ușor strălucitoare. Ei bine, tot așa de fină este și pulberea care există în interiorul tuburilor fluorescente. Deosebirea constă în aceea că această pulbere dispune de proprietăți deosebite datorită cărora se petrec anumite fenomene chimice și fizice în interiorul tubului fluorescent. Aflăm că unul din punctele care notărește calitatea viitoarei lămpi este tocmai cantitatea sau mai precis grosimea acestei pulberi aflate în interior. De aceea respectarea cantității optime are o deosebită însemnătate. L-am întrebat pe inginerul Dinu Stăvropol, unul dintre interlocutorii noștri, ce se întâmplă în cazul cînd nu se obține stratul optim, cînd acesta este prea gros sau, dimpotrivă, prea subțire.

— Și într-un caz, și-n celălalt, calitatea necorespunzătoare și fără posibilitate de... rețuș. De aceea astfel de situații trebuie pur și simplu excluse. Dacă, de pildă, stratul este mai gros, atunci nu se permite producerea fenomenului fluorescent și dacă lămpa puțin luminoasă, iar dacă, invers, este prea subțire, o parte din radiațiile ce au loc în interior nu sînt absorbite perfect, ceea ce duce la pierdere de energie și în final un spectru cu nuanțe luminoase albastrii, fapt ce pentru noi e sinonim cu neîndeplinirea prevederilor inițiale. Toleranțele sînt, așadar, foarte stricte și realizarea stratului de pulbere fluorescentă în limitele prescrise este o chestiune de mare exactitate și promptitudine.

Maria Morariu, controlor tehnologic ne povestește cît de sensibilă și capricioasă s-a dovedit pulberea fluorescentă cînd, de pildă, s-a întipărit aici o ușoară dereglare a aerului. Pentru că suflul de aer care împinge soluția fluorescentă de-a lungul tubului nu mai era constant, apăreau diferențe în grosimea stratului. A trebuit verificată toată instalația, pus totul la punct, pînă la cel mai mic amănunt, pînă să se afle că răul venea de la aer. Și nu se produsese decît o ușoară dereglare.

Maria Morariu își amintește ușurarea, bucuria pe care a simțit-o colectivul în momentul cînd le-au fost aduse rezultatele măsurărilor de laborator. Oricum, cînd te afli la începutul fluxului tehnologic, răspunderea pentru calitate este parcă și mai mare.

Dar și după aceea, pe parcursul ulterioar al procesului de fabricație, răspunderea față de calitate este prezentă și acționează ca atare. Într-o zi s-a ob-

ULTIMELE STIRII

O NOUĂ INSTALAȚIE

PLOIEȘTI (de la corespondentul nostru). — La turnătorie de precizie a uzinelor „I. C. Frimu” din Sîlna a intrat în funcțiune o nouă instalație modernă de topit oțel. Noua instalație, precum și măsurile de extindere a mecanizării, vor determina creșterea capacității de producție a turnătoriei de precizie cu 60 la sută.

SECȚIE DE TEATRU SĂTESC

BACĂU (de la corespondentul nostru). — Pe lângă Teatrul de Stat a luat ființă o secție de teatru sătesc. Ieri după amiază, noua formație a prezentat în comuna Lulzi Călușăra, din raionul Bacău, cea de a doua premieră a actualului stagiu, spectacolul de estradă „Și-o să fie nuntă mare”.

STILPI VIBRANȚI PENTRU ELECTRIFICARE

BUZĂU (de la corespondentul nostru). — La întreprinderea de materiale de construcție și produse lemnoase „30 Decembrie”, a luat ființă o nouă secție de prefabricate din beton armat în care se produc noi sortimente de stilpi vibrații tip T.T. din beton, necesari electrificării rurale din regiunea Ploiești.

IN PROBA

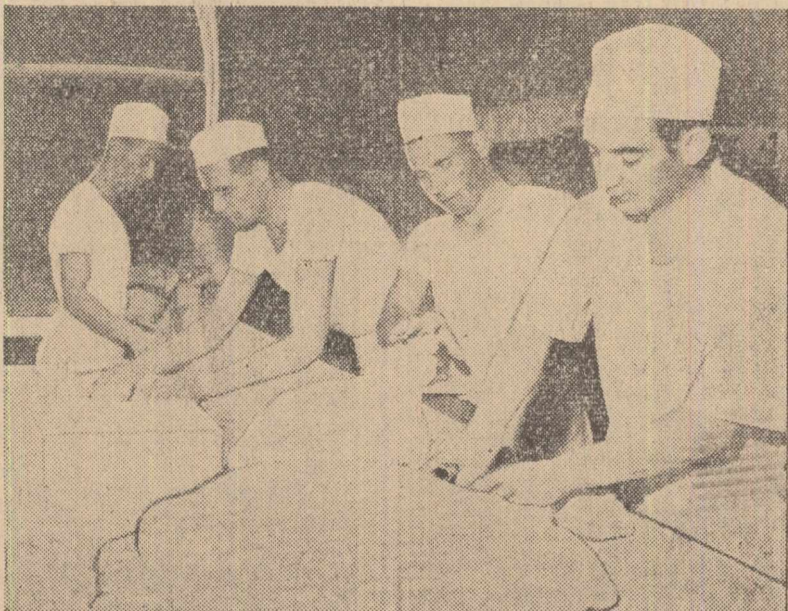
BRAILA (de la corespondentul nostru). — La întreprinderea pentru valorificarea stufului a intrat în probă o nouă instalație. Este vorba de stația pilot pentru producerea furfuruluiului. Un grup de ingineri studiază acum posibilitatea folosirii reziduurilor provenite de la fabricarea furfuruluiului în industria plăcilor aglomerate din lemn.

SPORT

Cele trei partide întrerupte în cadrul meciului de șah dintre echipele selecționate ale R.P. Romîne și R.S.S. Gruzie, au fost continuate ieri și s-au încheiat cu următoarele rezultate: Sisov — Drimer, remiză; Găprinday, I. — Nicău 1—0; Teodorescu — Toșonidze, remiză. Rezultat final: 16—16. Vineri și sîmbătă la Ploiești selecționata șahistilor din localitate va sustine un meci de două ture cu reprezentativa orașului Tbilisi.

CUM VA FI VREMEA?

Pentru zilele de 3, 4 și 5 iunie se prevede următorul timp probabil: În București: Vreme caldă, cu însoțiri, cu inundații trecătoare. Averse după amiază, la sfîrșitul intervalului. Vînt slab, pînă la puternic. Temperatura se menține ridicată. În țară: Vreme caldă, cu cer variabil, temporar noros în nord-vestul țării, unde vor cădea averse cu ploaie. În celelalte regiuni averse cu totul izolate. Vînt slab, pînă la puternic. Temperatura în general staționară. Minimele vor fi cuprinse între 8 și 18 grade, iar maximele între 22 și 32 grade.

La fabrica „Pionierul” — echipa de brutari bîlmăreni, în timpul concursului, pregătește aluatul pentru a fi introdus în cuptor.

Foto: MIHAI POPESCU

ELISABETA FETREANU

Din experiența sfaturilor populare

O preocupare atentă pentru valorificarea resurselor locale

Una din preocupările mai importante ale statului român este valorificarea resurselor locale. În regiunea Cluj s-au obținut rezultate bune până acum în această privință. Sunt însă multe de făcut pentru a ajunge la o exploatare rațională a unor resurse locale valoroase.

La noi în regiune există mai multe zăcăminte de piatră dură, care se poate folosi în formă de piatră spartă, piatră concasă, criștură sau în formă fasonată ca pavale, borduri și calupii pentru construcția drumurilor. Cel mai bun zăcămint de acest fel sînt în raionul Năsăud, apoi în raionul Huedin, în raionul Jibou și în raionul Turda.

În ce privește posibilitatea de transport pe calea ferată unele localități au o situație favorabilă, fapt care a determinat ca și unele departamente să-și deschidă cariere în aceste locuri. Pe lângă carierele statului populii funcționează aici, una lângă alta, cariere ale C.F.R. ale M.T.T.C. ale întreprinderii de cariere nr. 4 Cluj. Fiecare din aceste cariere are personalul ei tehnic-administrativ, depozite de materiale, utilaje de producție și de transport, linii de garaj. Pe lângă acestea, condițiile de muncă nefind uniforme sau schimbându-se după configurația zăcămintului, există o continuă fluctuație de brațe de muncă.

Dacă aceste cariere ar fi unificate într-o singură întreprindere s-ar putea organiza mai bine producția, prețul de cost ar putea fi redus simțitor, iar greutatea cu fluctuația brațelor de muncă ar dispărea.

Chiar și în situația actuală s-ar putea obține rezultate mai bune, dacă s-ar cunoaște necesarul de piatră și s-ar repartiza producția pe cariere, evitînd metoda actuală de aprovizionare în salțuri. Din cauză că la începutul anului nu se cunoștea precis necesarul în piatră sau nu s-au alocat fondurile necesare, în primele două trimestre carierele au comențit micul, iar în ultimul trimestru al anului sînt asaltate cu comenzi pe care nu le mai pot satisface, decît cu o exploatare nerățională a carierelor, care duce la majorarea prețului de cost.

Carierelor din regiunea Cluj au putut până acum satisface toate cererile de piatră spartă, concasă, pavale, borduri și calupii pentru regiune și au livrat cantități mici în alte regiuni, de exemplu în regiunile din Moldova unde există o lipsă de piatră de calitate bună.

În schimb nu au putut satisface necesarul în continuă creștere la criștură, fier calcar, pentru drumuri și praful de calcar pentru agricultură. În vederea asigurării acestor sortimente se construiesc în acest an în raionul Huedin și în raionul Năsăud stații de cîrăre. În raionul Dej, este în curs de organizare o stație de măcinare pentru piatră de var, care va livra fier calcar pentru construcția de drumuri și praful calcar pentru agricultură în cantități care vor acoperi necesarul regiunii.

Pentru exploatarea zăcămintelor de marmură care se găsesc în raionul Năsăud, s-a organizat o stație de marmură, care a prelucrat marmură găsită în blocuri. Aceste blocuri s-au terminat în anul 1960 și o exploatarea zăcămintului, care se află la cca 15 km depărtare, pare a nu fi rentabilă, deoarece drumul de acces pînă la zăcămint, decopertarea zăcămintului și cheltuielile de exploatare curentă, necesită o producție foarte mare de marmură, pentru a o face rentabilă. În vederea reducerii prețului de cost și rentabilizării exploatei.

În prezent ne pregătăm pentru campania de recoltare — ne a măturărilor inginerilor Anș Lodon de la S.M.T. Leului. Le întreprindem culturile, activității se vor descurca și singuri. O astfel de atitudine nu poate, fără îndoială, contribui cu nimic la buna desfășurare a muncilor agricole.

Am înțeles prin urmare vizita făcută prin satele raionului Leului o seamă de fapte care vorbesc de sine de la sine de preocuparea colectivităților pentru a obține recolte bogate. Și întreprinderea culturilor este o etapă importantă pentru atingerea scopului propus. Dar în unele gospodării colective sînt importante suprafețe, neapărate. Despre unele lipsuri care au dus la această situație am amintit în cuprinsul acestor rânduri. Rămîne ca membrii comitetului executiv și statului popular raional și serviciul regional S.M.T.-București să tragă la răspundere pe acei specialiști lipsiți de răbdare pentru buna desfășurare a întreprinderii culturilor, să ceară ca mecanizatorii să-și îndeplinească la timp și în bune condiții agrotehnica obligatorie.

— Noroc Paraschive! Bine că te găsi aici! — Bine-ai venit, Costică! Ia zeii! Ce vînt te aduce pe la mine? — Ti-o spune eu! Dar tu ce mai faci! — Eu, în general bine. Am înșă un mic neccaz cu... curcubeul. — Cu ce? — Cu curcubeul, Costică. Cu acel fenomen datorit refracțiunii și reflectării luminii solare în picăturile de apă din atmosferă, care este vizibil în direcția...

— Măi, Paraschive, îl întreb pe prietenul său, lăsat că am văzut și eu destule curcubeie pe bolta cerească... — Da. Sînt ca niște arce spirîlîte pe orizont, violete în interior și roșii la exterior... Sînt... — Ia înțepi? Iacă Costică. Măi, pe tine te munceste ceva și nu-mi spui... — Da, al dreptate. Amarnic mă preocupă chestia asta a curcubeilor, fiindcă și mie mi-a testat un... curcubeu. — Cee? Un curcubeu? Glumești, măi Paraschive. Unde ti-a testat? — Pe... pulover. De nu crezi, întreb-o pe nevastă-mea. — Inceț-inceț, Costică aflat totă povestea. În cursul ultimului trimestru al anului trecut, muncitorul Vasile Paraschiv a cumpărat de la magazinul universal „Victoria” din București un pulover de lînd

— Noroc Paraschive! Bine că te găsi aici! — Bine-ai venit, Costică! Ia zeii! Ce vînt te aduce pe la mine? — Ti-o spune eu! Dar tu ce mai faci! — Eu, în general bine. Am înșă un mic neccaz cu... curcubeul. — Cu ce? — Cu curcubeul, Costică. Cu acel fenomen datorit refracțiunii și reflectării luminii solare în picăturile de apă din atmosferă, care este vizibil în direcția...

— Măi, Paraschive, îl întreb pe prietenul său, lăsat că am văzut și eu destule curcubeie pe bolta cerească... — Da. Sînt ca niște arce spirîlîte pe orizont, violete în interior și roșii la exterior... Sînt... — Ia înțepi? Iacă Costică. Măi, pe tine te munceste ceva și nu-mi spui... — Da, al dreptate. Amarnic mă preocupă chestia asta a curcubeilor, fiindcă și mie mi-a testat un... curcubeu. — Cee? Un curcubeu? Glumești, măi Paraschive. Unde ti-a testat? — Pe... pulover. De nu crezi, întreb-o pe nevastă-mea. — Inceț-inceț, Costică aflat totă povestea. În cursul ultimului trimestru al anului trecut, muncitorul Vasile Paraschiv a cumpărat de la magazinul universal „Victoria” din București un pulover de lînd

— Noroc Paraschive! Bine că te găsi aici! — Bine-ai venit, Costică! Ia zeii! Ce vînt te aduce pe la mine? — Ti-o spune eu! Dar tu ce mai faci! — Eu, în general bine. Am înșă un mic neccaz cu... curcubeul. — Cu ce? — Cu curcubeul, Costică. Cu acel fenomen datorit refracțiunii și reflectării luminii solare în picăturile de apă din atmosferă, care este vizibil în direcția...

— Măi, Paraschive, îl întreb pe prietenul său, lăsat că am văzut și eu destule curcubeie pe bolta cerească... — Da. Sînt ca niște arce spirîlîte pe orizont, violete în interior și roșii la exterior... Sînt... — Ia înțepi? Iacă Costică. Măi, pe tine te munceste ceva și nu-mi spui... — Da, al dreptate. Amarnic mă preocupă chestia asta a curcubeilor, fiindcă și mie mi-a testat un... curcubeu. — Cee? Un curcubeu? Glumești, măi Paraschive. Unde ti-a testat? — Pe... pulover. De nu crezi, întreb-o pe nevastă-mea. — Inceț-inceț, Costică aflat totă povestea. În cursul ultimului trimestru al anului trecut, muncitorul Vasile Paraschiv a cumpărat de la magazinul universal „Victoria” din București un pulover de lînd

— Noroc Paraschive! Bine că te găsi aici! — Bine-ai venit, Costică! Ia zeii! Ce vînt te aduce pe la mine? — Ti-o spune eu! Dar tu ce mai faci! — Eu, în general bine. Am înșă un mic neccaz cu... curcubeul. — Cu ce? — Cu curcubeul, Costică. Cu acel fenomen datorit refracțiunii și reflectării luminii solare în picăturile de apă din atmosferă, care este vizibil în direcția...

— Măi, Paraschive, îl întreb pe prietenul său, lăsat că am văzut și eu destule curcubeie pe bolta cerească... — Da. Sînt ca niște arce spirîlîte pe orizont, violete în interior și roșii la exterior... Sînt... — Ia înțepi? Iacă Costică. Măi, pe tine te munceste ceva și nu-mi spui... — Da, al dreptate. Amarnic mă preocupă chestia asta a curcubeilor, fiindcă și mie mi-a testat un... curcubeu. — Cee? Un curcubeu? Glumești, măi Paraschive. Unde ti-a testat? — Pe... pulover. De nu crezi, întreb-o pe nevastă-mea. — Inceț-inceț, Costică aflat totă povestea. În cursul ultimului trimestru al anului trecut, muncitorul Vasile Paraschiv a cumpărat de la magazinul universal „Victoria” din București un pulover de lînd

— Noroc Paraschive! Bine că te găsi aici! — Bine-ai venit, Costică! Ia zeii! Ce vînt te aduce pe la mine? — Ti-o spune eu! Dar tu ce mai faci! — Eu, în general bine. Am înșă un mic neccaz cu... curcubeul. — Cu ce? — Cu curcubeul, Costică. Cu acel fenomen datorit refracțiunii și reflectării luminii solare în picăturile de apă din atmosferă, care este vizibil în direcția...

— Măi, Paraschive, îl întreb pe prietenul său, lăsat că am văzut și eu destule curcubeie pe bolta cerească... — Da. Sînt ca niște arce spirîlîte pe orizont, violete în interior și roșii la exterior... Sînt... — Ia înțepi? Iacă Costică. Măi, pe tine te munceste ceva și nu-mi spui... — Da, al dreptate. Amarnic mă preocupă chestia asta a curcubeilor, fiindcă și mie mi-a testat un... curcubeu. — Cee? Un curcubeu? Glumești, măi Paraschive. Unde ti-a testat? — Pe... pulover. De nu crezi, întreb-o pe nevastă-mea. — Inceț-inceț, Costică aflat totă povestea. În cursul ultimului trimestru al anului trecut, muncitorul Vasile Paraschiv a cumpărat de la magazinul universal „Victoria” din București un pulover de lînd

— Noroc Paraschive! Bine că te găsi aici! — Bine-ai venit, Costică! Ia zeii! Ce vînt te aduce pe la mine? — Ti-o spune eu! Dar tu ce mai faci! — Eu, în general bine. Am înșă un mic neccaz cu... curcubeul. — Cu ce? — Cu curcubeul, Costică. Cu acel fenomen datorit refracțiunii și reflectării luminii solare în picăturile de apă din atmosferă, care este vizibil în direcția...

— Măi, Paraschive, îl întreb pe prietenul său, lăsat că am văzut și eu destule curcubeie pe bolta cerească... — Da. Sînt ca niște arce spirîlîte pe orizont, violete în interior și roșii la exterior... Sînt... — Ia înțepi? Iacă Costică. Măi, pe tine te munceste ceva și nu-mi spui... — Da, al dreptate. Amarnic mă preocupă chestia asta a curcubeilor, fiindcă și mie mi-a testat un... curcubeu. — Cee? Un curcubeu? Glumești, măi Paraschive. Unde ti-a testat? — Pe... pulover. De nu crezi, întreb-o pe nevastă-mea. — Inceț-inceț, Costică aflat totă povestea. În cursul ultimului trimestru al anului trecut, muncitorul Vasile Paraschiv a cumpărat de la magazinul universal „Victoria” din București un pulover de lînd

— Noroc Paraschive! Bine că te găsi aici! — Bine-ai venit, Costică! Ia zeii! Ce vînt te aduce pe la mine? — Ti-o spune eu! Dar tu ce mai faci! — Eu, în general bine. Am înșă un mic neccaz cu... curcubeul. — Cu ce? — Cu curcubeul, Costică. Cu acel fenomen datorit refracțiunii și reflectării luminii solare în picăturile de apă din atmosferă, care este vizibil în direcția...

— Măi, Paraschive, îl întreb pe prietenul său, lăsat că am văzut și eu destule curcubeie pe bolta cerească... — Da. Sînt ca niște arce spirîlîte pe orizont, violete în interior și roșii la exterior... Sînt... — Ia înțepi? Iacă Costică. Măi, pe tine te munceste ceva și nu-mi spui... — Da, al dreptate. Amarnic mă preocupă chestia asta a curcubeilor, fiindcă și mie mi-a testat un... curcubeu. — Cee? Un curcubeu? Glumești, măi Paraschive. Unde ti-a testat? — Pe... pulover. De nu crezi, întreb-o pe nevastă-mea. — Inceț-inceț, Costică aflat totă povestea. În cursul ultimului trimestru al anului trecut, muncitorul Vasile Paraschiv a cumpărat de la magazinul universal „Victoria” din București un pulover de lînd

— Noroc Paraschive! Bine că te găsi aici! — Bine-ai venit, Costică! Ia zeii! Ce vînt te aduce pe la mine? — Ti-o spune eu! Dar tu ce mai faci! — Eu, în general bine. Am înșă un mic neccaz cu... curcubeul. — Cu ce? — Cu curcubeul, Costică. Cu acel fenomen datorit refracțiunii și reflectării luminii solare în picăturile de apă din atmosferă, care este vizibil în direcția...

— Măi, Paraschive, îl întreb pe prietenul său, lăsat că am văzut și eu destule curcubeie pe bolta cerească... — Da. Sînt ca niște arce spirîlîte pe orizont, violete în interior și roșii la exterior... Sînt... — Ia înțepi? Iacă Costică. Măi, pe tine te munceste ceva și nu-mi spui... — Da, al dreptate. Amarnic mă preocupă chestia asta a curcubeilor, fiindcă și mie mi-a testat un... curcubeu. — Cee? Un curcubeu? Glumești, măi Paraschive. Unde ti-a testat? — Pe... pulover. De nu crezi, întreb-o pe nevastă-mea. — Inceț-inceț, Costică aflat totă povestea. În cursul ultimului trimestru al anului trecut, muncitorul Vasile Paraschiv a cumpărat de la magazinul universal „Victoria” din București un pulover de lînd

— Noroc Paraschive! Bine că te găsi aici! — Bine-ai venit, Costică! Ia zeii! Ce vînt te aduce pe la mine? — Ti-o spune eu! Dar tu ce mai faci! — Eu, în general bine. Am înșă un mic neccaz cu... curcubeul. — Cu ce? — Cu curcubeul, Costică. Cu acel fenomen datorit refracțiunii și reflectării luminii solare în picăturile de apă din atmosferă, care este vizibil în direcția...

— Măi, Paraschive, îl întreb pe prietenul său, lăsat că am văzut și eu destule curcubeie pe bolta cerească... — Da. Sînt ca niște arce spirîlîte pe orizont, violete în interior și roșii la exterior... Sînt... — Ia înțepi? Iacă Costică. Măi, pe tine te munceste ceva și nu-mi spui... — Da, al dreptate. Amarnic mă preocupă chestia asta a curcubeilor, fiindcă și mie mi-a testat un... curcubeu. — Cee? Un curcubeu? Glumești, măi Paraschive. Unde ti-a testat? — Pe... pulover. De nu crezi, întreb-o pe nevastă-mea. — Inceț-inceț, Costică aflat totă povestea. În cursul ultimului trimestru al anului trecut, muncitorul Vasile Paraschiv a cumpărat de la magazinul universal „Victoria” din București un pulover de lînd

— Noroc Paraschive! Bine că te găsi aici! — Bine-ai venit, Costică! Ia zeii! Ce vînt te aduce pe la mine? — Ti-o spune eu! Dar tu ce mai faci! — Eu, în general bine. Am înșă un mic neccaz cu... curcubeul. — Cu ce? — Cu curcubeul, Costică. Cu acel fenomen datorit refracțiunii și reflectării luminii solare în picăturile de apă din atmosferă, care este vizibil în direcția...

— Măi, Paraschive, îl întreb pe prietenul său, lăsat că am văzut și eu destule curcubeie pe bolta cerească... — Da. Sînt ca niște arce spirîlîte pe orizont, violete în interior și roșii la exterior... Sînt... — Ia înțepi? Iacă Costică. Măi, pe tine te munceste ceva și nu-mi spui... — Da, al dreptate. Amarnic mă preocupă chestia asta a curcubeilor, fiindcă și mie mi-a testat un... curcubeu. — Cee? Un curcubeu? Glumești, măi Paraschive. Unde ti-a testat? — Pe... pulover. De nu crezi, întreb-o pe nevastă-mea. — Inceț-inceț, Costică aflat totă povestea. În cursul ultimului trimestru al anului trecut, muncitorul Vasile Paraschiv a cumpărat de la magazinul universal „Victoria” din București un pulover de lînd

— Noroc Paraschive! Bine că te găsi aici! — Bine-ai venit, Costică! Ia zeii! Ce vînt te aduce pe la mine? — Ti-o spune eu! Dar tu ce mai faci! — Eu, în general bine. Am înșă un mic neccaz cu... curcubeul. — Cu ce? — Cu curcubeul, Costică. Cu acel fenomen datorit refracțiunii și reflectării luminii solare în picăturile de apă din atmosferă, care este vizibil în direcția...

— Măi, Paraschive, îl întreb pe prietenul său, lăsat că am văzut și eu destule curcubeie pe bolta cerească... — Da. Sînt ca niște arce spirîlîte pe orizont, violete în interior și roșii la exterior... Sînt... — Ia înțepi? Iacă Costică. Măi, pe tine te munceste ceva și nu-mi spui... — Da, al dreptate. Amarnic mă preocupă chestia asta a curcubeilor, fiindcă și mie mi-a testat un... curcubeu. — Cee? Un curcubeu? Glumești, măi Paraschive. Unde ti-a testat? — Pe... pulover. De nu crezi, întreb-o pe nevastă-mea. — Inceț-inceț, Costică aflat totă povestea. În cursul ultimului trimestru al anului trecut, muncitorul Vasile Paraschiv a cumpărat de la magazinul universal „Victoria” din București un pulover de lînd

— Noroc Paraschive! Bine că te găsi aici! — Bine-ai venit, Costică! Ia zeii! Ce vînt te aduce pe la mine? — Ti-o spune eu! Dar tu ce mai faci! — Eu, în general bine. Am înșă un mic neccaz cu... curcubeul. — Cu ce? — Cu curcubeul, Costică. Cu acel fenomen datorit refracțiunii și reflectării luminii solare în picăturile de apă din atmosferă, care este vizibil în direcția...

— Măi, Paraschive, îl întreb pe prietenul său, lăsat că am văzut și eu destule curcubeie pe bolta cerească... — Da. Sînt ca niște arce spirîlîte pe orizont, violete în interior și roșii la exterior... Sînt... — Ia înțepi? Iacă Costică. Măi, pe tine te munceste ceva și nu-mi spui... — Da, al dreptate. Amarnic mă preocupă chestia asta a curcubeilor, fiindcă și mie mi-a testat un... curcubeu. — Cee? Un curcubeu? Glumești, măi Paraschive. Unde ti-a testat? — Pe... pulover. De nu crezi, întreb-o pe nevastă-mea. — Inceț-inceț, Costică aflat totă povestea. În cursul ultimului trimestru al anului trecut, muncitorul Vasile Paraschiv a cumpărat de la magazinul universal „Victoria” din București un pulover de lînd

tracției s-au căutat și găsit zăcăminte mai ușor de exploatat în locuri cu drumuri de acces bune.

Cînd s-a propus însă exploatarea acestui zăcămint, organul coordonator C.S.C.A.S. a declarat că există suficiente cariere de marmură deschise în țară, care pot satisface nevoile curente și deci nu ar fi nevoie și de acestea. Din cererile nesatisfăcute ale comerțului și ale întreprinderilor de construcții nu deducem însă că mai este nevoie de marmură.

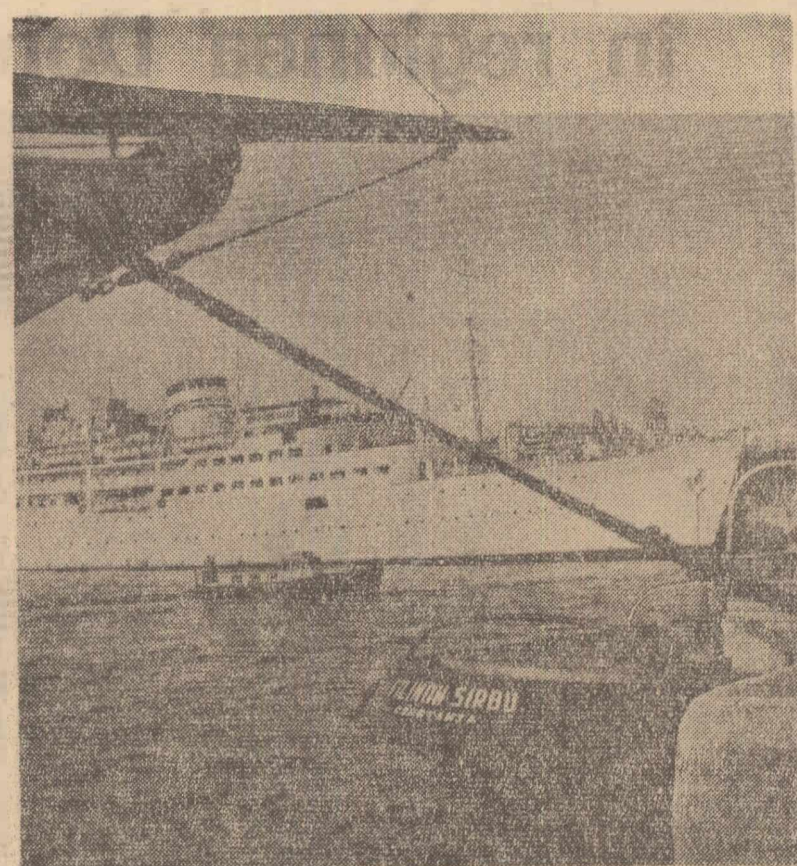
Studiem — printre altele — exploatarea unui zăcămint de lenzină în raionul Huedin, care se poate folosi drept auxiliari la fabricarea unor produse ca de exemplu unsoare de căruță, cretă etc.

O atenție deosebită se dă valorificării zăcămintelor de argilă pe lângă care s-au construit fabrici de cărămizi și țigle, capabile să acopere necesarul de cărămizi și țigle al regiunii și să livreze și în alte regiuni. Avem fabrici de cărămizi și țigle la Rădăuți, Ocna Mureș, Gherla, Zalău, Sușduc și Crasna care, toate lucrează acum cu întreaga lor capacitate.

Din produsele solului, întreprinderile statului folosesc fructe din bazinele Băisău pentru fabricarea de marmeladă, fructe din bazinele Zalău pentru compoturi și gemuri, smetnă, afină și fragi din pădure pentru fabricarea siropurilor în Abrud și măcieșe, pentru fabricarea de gemuri la Aiud.

Trebue să arătăm aici că există un paralelism între fabrica de marmeladă a întreprinderii de industrie locală „I. C. Frimu-Bistrița” și fabrica de marmeladă „11 Iunie din Dej. Prima este situată în bazinele fructifer și prelucraze fructele colectate din im. prejurimi, celalaltă își aduce fructele, fie din bazinele Bistrița, fie din alte părți. Propunerea în vederea înălțării acestui paralelism, fie prin încetarea producției la Dej, fie prin masarea fabricării din Dej la Bistrița și trecerea întreprinderii eventual la sectorul republican, nu au fost rezolvate. Din această cauză, nu se pot lua măsuri pentru modernizarea producției de marmeladă în Bistrița, unde este bazinele de fructe.

Preocupările noastre de acum în ceea ce privește valorificarea resurselor locale — și aici am relevat numai pe cele principale — se împletesc cu cele legate de perspectivele care se deschid pe această linie în regiunea Cluj. Avînd în primul rînd grîi ca acțiunea de valorificare a resurselor locale să fie determinată de cerințele populației, comitetul executiv al statului popular al regiunii Cluj va continua și intensifica munca în acest sens în vederea obținerii unor noi realizări de seamă.

In portul Constanța

Foto: CASA ȘCINTEII

Răspundem cititorilor

ILIE TRIFU-Bragadiru-Zimnicea. — În urma verificării dosarului dv. de pensie de către Secția de prevederi sociale a statului popular regional, s-a stabilit că aveți dreptul să primiți pensie pe perioada I. VIII 1959 pînă la I. XII 1959. Ca urmare a acestui fapt s-au luat măsuri să vi se achite drepturile cuvenite.

D. CRISMARU, Băbeni-Romani — Tîrgoviște. Tricicletele și motocicletele cu capacitate cilindrică pînă la 98 cm³ inclusiv, se înscriu în circulația la staturile populare. În conformitate cu prevederile Decretului 418/1958. Deținătorii de motoare sînt examinați la regulile de circulație de organele de miliție. Taxele aferente înscrierii în circulație precum și pentru permisul fiscal sînt stabilite de secțiunile financiare ale statului popular.

Dacă motoreta este provăzută cu două locuri din fabrică, se poate circula și cu două persoane. **TRAIAN UTA-Pitești.** — Forul superior căruia i-am înaintat sesizarea dv., ne precizează că întrucît stația Golești se consideră stație tehnică, a-veți dreptul la un concediu de odihnă de 18 zile lucrătoare (12 zile concediu normal plus 6 zile pentru condiții specifice de lucru).

STEFAN MATEIAS — București. Conducătorii de pe autobuze care efectuează și taxarea călătorilor nu au dreptul la un spor de 180 lei lunar. Pentru munca de gestune a sumelor încasate, conducătorii autoturismelor din transport rațional au dreptul la un spor lunar de 100 lei.

Ing. TH. MARCAROV — În prezent ne pregătăm pentru campania de recoltare — ne a măturărilor inginerilor Anș Lodon de la S.M.T. Leului. Le întreprindem culturile, activității se vor descurca și singuri. O astfel de atitudine nu poate, fără îndoială, contribui cu nimic la buna desfășurare a muncilor agricole.

găsite contractuale. La rîndul lor, comitetele executiv ale statului popular din comunele rămase în urmă trebuie să primească sprijinul necesar pentru îmbunătățirea activității.

Ing. TH. MARCAROV

— În prezent ne pregătăm pentru campania de recoltare — ne a măturărilor inginerilor Anș Lodon de la S.M.T. Leului. Le întreprindem culturile, activității se vor descurca și singuri. O astfel de atitudine nu poate, fără îndoială, contribui cu nimic la buna desfășurare a muncilor agricole.

Am înțeles prin urmare vizita făcută prin satele raionului Leului o seamă de fapte care vorbesc de sine de la sine de preocuparea colectivităților pentru a obține recolte bogate. Și întreprinderea culturilor este o etapă importantă pentru atingerea scopului propus. Dar în unele gospodării colective sînt importante suprafețe, neapărate. Despre unele lipsuri care au dus la această situație am amintit în cuprinsul acestor rânduri. Rămîne ca membrii comitetului executiv și statului popular raional și serviciul regional S.M.T.-București să tragă la răspundere pe acei specialiști lipsiți de răbdare pentru buna desfășurare a întreprinderii culturilor, să ceară ca mecanizatorii să-și îndeplinească la timp și în bune condiții agrotehnica obligatorie.

— Noroc Paraschive! Bine că te găsi aici! — Bine-ai venit, Costică! Ia zeii! Ce vînt te aduce pe la mine? — Ti-o spune eu! Dar tu ce mai faci! — Eu, în general bine. Am înșă un mic neccaz cu... curcubeul. — Cu ce? — Cu curcubeul, Costică. Cu acel fenomen datorit refracțiunii și reflectării luminii solare în picăturile de apă din atmosferă, care este vizibil în direcția...

— Măi, Paraschive, îl întreb pe prietenul său, lăsat că am văzut și eu destule curcubeie pe bolta cerească... — Da. Sînt ca niște arce spirîlîte pe orizont, violete în interior și roșii la exterior... Sînt... — Ia înțepi? Iacă Costică. Măi, pe tine te munceste ceva și nu-mi spui... — Da, al dreptate. Amarnic mă preocupă chestia asta a curcubeilor, fiindcă și mie mi-a testat un... curcubeu. — Cee? Un curcubeu? Glumești, măi Paraschive. Unde ti-a testat? — Pe... pulover. De nu crezi, întreb-o pe nevastă-mea. — Inceț-inceț, Costică aflat totă povestea. În cursul ultimului trimestru al anului trecut, muncitorul Vasile Paraschiv a cumpărat de la magazinul universal „Victoria” din București un pulover de lînd

— Noroc Paraschive! Bine că te găsi aici! — Bine-ai venit, Costică! Ia zeii! Ce vînt te aduce pe la mine? — Ti-o spune eu! Dar tu ce mai faci! — Eu, în general bine. Am înșă un mic neccaz cu... curcubeul. — Cu ce? — Cu curcubeul, Costică. Cu acel fenomen datorit refracțiunii și reflectării luminii solare în picăturile de apă din atmosferă, care este vizibil în direcția...

— Măi, Paraschive, îl întreb pe prietenul său, lăsat că am văzut și eu destule curcubeie pe bolta cerească... — Da. Sînt ca niște arce spirîlîte pe orizont, violete în interior și roșii la exterior... Sînt... — Ia înțepi? Iacă Costică. Măi, pe tine te munceste ceva și nu-mi spui... — Da, al dreptate. Amarnic mă preocupă chestia asta a curcubeilor, fiindcă și mie mi-a testat un... curcubeu. — Cee? Un curcubeu? Glumești, măi Paraschive. Unde ti-a testat? — Pe... pulover. De nu crezi, întreb-o pe nevastă-mea. — Inceț-inceț, Costică aflat totă povestea. În cursul ultimului trimestru al anului trecut, muncitorul Vasile Paraschiv a cumpărat de la magazinul universal „Victoria” din București un pulover de lînd

— Noroc Paraschive! Bine că te găsi aici! — Bine-ai venit, Costică! Ia zeii! Ce vînt te aduce pe la mine? — Ti-o spune eu! Dar tu ce mai faci! — Eu, în general bine. Am înșă un mic neccaz cu... curcubeul. — Cu ce? — Cu curcubeul, Costică. Cu acel fenomen datorit refracțiunii și reflectării luminii solare în picăturile de apă din atmosferă, care este vizibil în direcția...

— Măi, Paraschive, îl întreb pe prietenul său, lăsat că am văzut și eu destule curcubeie pe bolta cerească... — Da. Sînt ca niște arce spirîlîte pe orizont, violete în interior și roșii la exterior... Sînt... — Ia înțepi? Iacă Costică. Măi, pe tine te munceste ceva și nu-mi spui... — Da, al dreptate. Amarnic mă preocupă chestia asta a curcubeilor, fiindcă și mie mi-a testat un... curcubeu. — Cee? Un curcubeu? Glumești, măi Paraschive. Unde ti-a testat? — Pe... pulover. De nu crezi, întreb-o pe nevastă-mea. — Inceț-inceț, Costică aflat totă povestea. În cursul ultimului trimestru al anului trecut, muncitorul Vasile Paraschiv a cumpărat de la magazinul universal „Victoria” din București un pulover de lînd

— Noroc Paraschive! Bine că te găsi aici! — Bine-ai venit, Costică! Ia zeii! Ce vînt te aduce pe la mine? — Ti-o spune eu! Dar tu ce mai faci! — Eu, în general bine. Am înșă un mic neccaz cu... curcubeul. — Cu ce? — Cu curcubeul, Costică. Cu acel fenomen datorit refracțiunii și reflectării luminii solare în picăturile de apă din atmosferă, care este vizibil în direcția...

— Măi, Paraschive, îl întreb pe prietenul său, lăsat că am văzut și eu destule curcubeie pe bolta cerească... — Da. Sînt ca niște arce spirîlîte pe orizont, violete în interior și roșii la exterior... Sînt... — Ia înțepi? Iacă Costică. Măi, pe tine te munceste ceva și nu-mi spui... — Da, al dreptate. Amarnic mă preocupă chestia asta a curcubeilor, fiindcă și mie mi-a testat un... curcubeu. — Cee? Un curcubeu? Glumești, măi Paraschive. Unde ti-a testat? — Pe... pulover. De nu crezi, întreb-o pe nevastă-mea. — Inceț-inceț, Costică aflat totă povestea. În cursul ultimului trimestru al anului trecut, muncitorul Vasile Paraschiv a cumpărat de la magazinul universal „Victoria” din București un pulover de lînd

— Noroc Paraschive! Bine că te găsi aici! — Bine-ai venit, Costică! Ia zeii! Ce vînt te aduce pe la mine? — Ti-o spune eu! Dar tu ce mai faci! — Eu, în general bine. Am înșă un mic neccaz cu... curcubeul. — Cu ce? — Cu curcubeul, Costică. Cu acel fenomen datorit refracțiunii și reflectării luminii solare în picăturile de apă din atmosferă, care este vizibil în direcția...

— Măi, Paraschive, îl întreb pe prietenul său, lăsat că am văzut și eu destule curcubeie pe bolta cerească... — Da. Sînt ca niște arce spirîlîte pe orizont, violete în interior și roșii la exterior... Sînt... — Ia înțepi? Iacă Costică. Măi, pe tine te munceste ceva și nu-mi spui... — Da, al dreptate. Amarnic mă preocupă chestia asta a curcubeilor, fiindcă și mie mi-a testat un... curcubeu. — Cee? Un curcubeu? Glumești, măi Paraschive. Unde ti-a testat? — Pe... pulover. De nu crezi, întreb-o pe nevastă-mea. — Inceț-inceț, Costică aflat totă povestea. În cursul ultimului trimestru al anului trecut, muncitorul Vasile Paraschiv a cumpărat de la magazinul universal „Victoria” din București un pulover de lînd

— Noroc Paraschive! Bine că te găsi aici! — Bine-ai venit, Costică! Ia zeii! Ce vînt te aduce pe la mine? — Ti-o spune eu! Dar tu ce mai faci! — Eu, în general bine. Am înșă un mic neccaz cu... curcubeul. — Cu ce? — Cu curcubeul, Costică. Cu acel fenomen datorit refracțiunii și reflectării luminii solare în picăturile de apă din atmosferă, care este vizibil în direcția...

— Măi, Paraschive, îl întreb pe prietenul său, lăsat că am văzut și eu destule curcubeie pe bolta cerească... — Da. Sînt ca niște arce spirîlîte pe orizont, violete în interior și roșii la exterior... Sînt... — Ia înțepi? Iacă Costică. Măi, pe tine te munceste ceva și nu-mi spui... — Da, al dreptate. Amarnic mă preocupă chestia asta a curcubeilor, fiindcă și mie mi-a testat un... curcubeu. — Cee? Un curcubeu? Glumești, măi Paraschive. Unde ti-a testat? — Pe... pulover. De nu crezi, întreb-o pe nevastă-mea. — Inceț-inceț, Costică aflat totă povestea. În cursul ultimului trimestru al anului trecut, muncitorul Vasile Paraschiv a cumpărat de la magazinul universal „Victoria” din București un pulover de lînd

— Noroc Paraschive! Bine că te găsi aici! — Bine-ai venit, Costică! Ia zeii! Ce vînt te aduce pe la mine? — Ti-o spune eu! Dar tu ce mai faci! — Eu, în general bine. Am înșă un mic neccaz cu... curcubeul. — Cu ce? — Cu curcubeul, Costică. Cu acel fenomen datorit refracțiunii și reflectării luminii solare în picăturile de apă din atmosferă, care este vizibil în direcția...

— Măi, Paraschive, îl întreb pe prietenul său, lăsat că am văzut și eu destule curcubeie pe bolta cerească... — Da. Sînt ca niște arce spirîlîte pe orizont, violete în interior și roșii la exterior...

ell „I. V. Stalin“